

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 8 năm 2016

Số 304

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Dụng tâm thanh tịnh để làm gì ?
2. Muốn khôi phục tâm từ bi thì phải làm sao ?
3. Bồ thí thiện ngôn là bồ thí làm sao ?
4. Óc người tu thiền mở rộng diễn tâm xuất phát đi lên thì mới thật sự thông và minh mẫn không ?
5. Tiếp tục tham thiền có hữu ích gì cho tâm và thân hay không ?
6. Nguyên khí của Trời Đất bất hòa có tạo sự khó khăn cho lòng người hay không ?
7. Nhồi quả thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Hilton Hotel L.A, 30/10/98 5 : 20 AM 1) Hỏi: Dụng tâm thanh tịnh để làm gì ? Đáp: Thừa dụng tâm thanh tịnh để giải quyết mọi sự nan giải. Kệ : Bình tâm thanh tịnh tự tu hoài Giải quyết trần đồ chẳng định sai Đen bạc tình đời không ám hại Bình tâm xem xét rõ anh tài.	Atlantic city, 31/10/98 6 : 57 AM 2) Hỏi: Muốn khôi phục tâm từ bi thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn khôi phục tâm từ bi thì phải tha thứ và thương yêu, nhiên hậu mới nói rộng được tâm từ bi. Kệ : Tha thứ thương yêu giải nạn tai Tâm tu khai triển tự an bài Đường tơ kẻ tóc không thu thập Trí tuệ phân minh tự tiến hoài.
Atlantic city, 01/11/98 5 : 30 AM 3) Hỏi: Bồ thí thiện ngôn là bồ thí làm sao ? Đáp: Thừa bồ thí thiện ngôn là nói ra những gì mình đã giúp được chính mình trong chu trình tiến hóa. Kệ : Xuất ngôn ban bố (sự thật) tự phân qua Đường lối phân minh tự cảm hòa Ý chí không còn ôm nắm bắt Tình thương đạo đức lý chan hòa.	Atlantic city, 02/11/98 4 : 05 AM 4) Hỏi: Óc người tu thiền mở rộng diễn tâm xuất phát đi lên thì mới thật sự thông và minh mẫn không? Đáp: Thừa óc người tu thiền phát triển diễn tâm là cần thiết cho cơ tiến hóa của tâm linh. Kệ : Xuất phát đi lên rõ tiến trình Quy y Phật Pháp nhẹ càng minh Tình Trời là một không kích động Tan biến sân si rõ chính mình.
Atlantic city, 03/11/98 8 : 40 AM 5) Hỏi: Tiếp tục tham thiền có hữu ích gì cho tâm và thân hay không ? Đáp: Thừa tiếp tục tu thiền sẽ vượt qua khỏi nạn tai và mòn nghiệp chướng. Kệ : Hướng tâm thanh tịnh thật là thương Trí chí phân minh các nẻo đường Dứt khoát tâm thành tu tiến bước Bình tâm thanh tịnh tự gieo gương.	Atlantic city, 04/11/98 7 : 50 AM 6) Hỏi: Nguyên khí của Trời Đất bất hòa có tạo sự khó khăn cho lòng người hay không ? Đáp: Thừa nguyên khí của Trời Đất bất ổn có tạo sự khó khăn cho nhơn loại như : bão bùng nguy hiểm. Đối với người thành tâm tu thì vẫn chấp nhận bất cứ ở hoàn cảnh nào, khó khăn rồi cũng qua. Khổ ố của loài người sẽ tái lập theo thời tiết ổn định. Kệ : Vượt khỏi loạn động lại cảm minh Khí Trời vẫn đổi chuyển hành trình Thiên cơ tại thể duyên Trời độ Thức giác bình tâm rõ chính mình.
Atlantic city, 05/11/98 9 : 00 AM 7) Hỏi: Nhồi quả thì phải làm sao ? Đáp: Thừa nhồi quả đúng lúc thì phải nhịn nhục và chịu đựng tối đa thì mọi việc sẽ được phân giải rõ rệt. Kệ : Bình tâm chấp nhận chơn điều Dù đắng dù cay vẫn đạt siêu Siêu giác tâm tư đều đạt thức Vững hành thể đạo đạt quân bình.	

MẪU ÁI 20

*“Chuyện đời cao thấp vẫn hành
Chung nhau tranh tiến lập thành kỳ công
Vợ chồng con cái chung phòng
Sống trong cảnh tạm chung vòng chuyển luân.”*

Gia cảnh thân tình đều là tạm bợ. Kẻ ở người đi, từ kiếp này cho đến kiếp khác, vẫn chưa thấu đáo được nguyên căn của sự sanh và diệt, vẫn ở trong sự ngộ nhận, và tự phòng và đấu tranh đó thôi.

*“Lắm khi than thở đứng ngò
Lắm khi nhớ mẹ lần hồi nhớ thương
Trước kia đã lập đường gương
Nay người hậu thế phải nương theo nhờ.”*

Sự tham muốn và ước vọng không bao giờ được toại nguyện cả, nhưng chỉ tạm noi theo sự thành công của lịch sử mà cải tiến và xây dựng.

*“Bầu Trời chuyển diển không ngừng
Thế gian theo dõi từ từng phút giây
Tham sân động loạn hằng ngày
Trăm người như một tự bày khổ đau.”*

Sự hiểu biết có hạn của con người, cho nên lúc nào nó cũng phân vân và tự chuyển theo chiều hướng tham sân bất chánh ở trước mắt của nó mà thôi. Hậu quả của quang cảnh tạm bợ ở thế gian là sự đau thương ràng buộc của phần hồn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 21/3/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

MẠNH ĐÀM VỀ PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN

Tôi có nghe nói là hiện giờ có nhiều người có thể hít Pháp Luân Thường Chuyển (PLTC) lâu 1, 2 tiếng đồng hồ một hơi, nên nay tôi cũng xin mạo muội có vài ý kiến về vấn đề này :

Chuyện hít thở một hơi dài 1, 2 tiếng đồng hồ cũng có thể được – nhất là khi có sự hỗ trợ của một tha lực vô hình siêu phàm nào đó – Tuy nhiên, ở đây, đối với các bạn tu theo Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) – một đường lối thiền thực hành thực tế và khoa học – chúng ta phải thận trọng kiểm chứng cho đáng hoàng, bởi vì chuyện này quả đúng như một huynh có nêu ý kiến là chưa bao giờ nghe Thầy hoặc Tổ nói đến bao giờ trong việc hướng dẫn PLTC, từ xưa đến giờ.

Thầy có chỉ dạy nhiều lần rất rõ ràng cụ thể về PLTC :

“... Phải tưởng tới Trời Đất và Đạo mà hít nguyên khí của Trời Đất mà sống. Thanh khí điển hóa sanh vạn vật, nội tạng rất cần dưỡng khí hằng giờ phút khắc. Giữ tinh khí thần khai triển tâm linh, hít nguyên khí của Trời Đất mà lập lại trật tự trong cơ tạng và nội tâm. Ban đầu hít vô bằng hơi thở, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, hít đều và nhẹ, hít lâu dùng ý chuyển tự động hít nhẹ và lâu thì bên trong mới được khai triển mạnh. Muốn biết được lâu hay nhanh thì lấy một miếng bông gòn mỏng để ngay lỗ mũi. Hít vô đến lúc miếng bông gòn ướt thì xem đồng hồ sẽ biết được mình hít bao lâu. Tu Vô Vi thì phải thật thà và nhìn nhận sự thật thì mới tiến, không nên nói thêm trong lúc không kiểm chứng được.”

Có nhiều người, do khi đang hít vào, bị mê đi hỏi nào không hay, khi ấy đã ngưng hít vào và thở ra bình thường; hoặc có khi đang hít vào đã thở ra

nhiều lần mà không biết, cứ ngỡ là mình vẫn còn đang hít vào. Tệ hại hơn nữa, có người do ham muốn, nôn nóng thành đạt một ấn chứng đặc biệt gì đó trong PLTC nên đã bị khối âm tá vào gạt mình, làm cho mình hôn ám, không biết rõ những hư thực và cứ nghĩ mình đã hít một hơi dài... vô định... (vì lẽ đó mà Thầy bảo dùng miếng bông gòn để kiểm chứng.).

Hơn nữa, ở đây chúng ta hãy tự hỏi lại mục đích căn bản của PLTC là để làm gì?

Nếu tôi không lầm những gì bấy lâu nay Thầy đã chỉ dạy, thì chúng ta làm PLTC là để khử trừ lưu thanh, khai thông kinh mạch, khai mở huyết đạo, quân bình cơ tạng khai sáng tâm thức, mở Huệ xuất Hồn và thăng hoa tiến hóa phần Tâm Linh cao siêu huyền mật. Chớ không phải PLTC chỉ là để hít một hơi cho thật dài, thật lâu, thật khác thường để làm ảo thuật, phô diễn thần thông, hoặc phô trương bản ngã chăng ?

Cho nên, điều quan trọng của PLTC là phải theo dõi xem cái bản tánh của mình có thay đổi không? Tâm thức mình có được nhẹ nhàng thông sáng không? Sắc diện có tươi nhuận, hồng hào không? Sức khỏe cơ tạng có khang kiện không? Rồi những tánh khí tham, sân, si, dục có thuyên giảm? Cái ăn, cái uống có đơn giản, đạm bạc dần? Tâm có bình, trí có minh và có khai mở về Tâm Từ Bi và Điện Quang Huyền Bí Phật Pháp (Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai)?

Nếu hít thở lâu một hơi 1, 2 tiếng đồng hồ mà mặt mày xanh xao, dục tánh tham sân vẫn còn đây, mê ăn háu uống (còn thích ăn thịt, uống bia), tính khí sôi nổi, thất thường, ngồi công phu thì luôn cọ quậy, giựt lắc không yên, thì chúng ta nên xem lại cách hít thở PLTC của mình cho thật kỹ, vì e rằng

đã có trục trặc, không đúng với pháp hành mà Thầy đã dạy.

Như chúng ta ai cũng đã biết, Thầy chỉ hít thở một hơi lâu khoảng 1 phút rưỡi, hoặc 1 phút 45 giây mà thôi – và Người đã mở huệ xuất hồn, đạt pháp, đắc Tiên, đắc Phật – Trong khi đó, có một số bạn cứ khoe mình đã hít lâu 1, 2 tiếng đồng hồ mà tánh nào vẫn tật nấy, tham sân si dục đủ đầy, nhiều khi còn tệ hơn lúc chưa tu tập PLTC. Vậy thì ta hít lâu như thế để làm gì, có ích lợi chi cơ chứ?!

Chúng ta phải ý thức mục đích chân chánh của sự tu hành là : Thấy được chính mình, sửa chữa được những tánh ý phạm tục xấu xa, giải trừ được lòng tham dục hiện có, đạt đến sự quân bình, thanh nhẹ, từ ái trong nội tâm, phát triển hạnh lành và khai mở sự sáng suốt. Không để những ham muốn cá nhân, rồi chạy theo những phép lạ, thần thông để lạc vào nẻo tà my, củng cố cái bản ngã cao ngạo thấp hèn, tự lừa gạt mình và hại người, để cuối cùng chỉ tạo gây ác nghiệp, tự trì trệ và hành hạ chính mình trong mê chấp, đánh mất đường tiến hóa, đánh mất Tâm Linh.

Rất mong các huynh đệ tỷ muội tu thiền theo PLVVKHHBPP – một đường lối tu chân chánh,

khai mở tâm linh diễn giới và giải thoát phần Hồn – phải thận trọng và suy xét cho tận tường, minh bạch những căn bản của pháp hành mà Thầy Tổ đã truyền dạy, để không lạc nẻo sai đường, uổng phí sự tu hành mà chúng ta đã dày công bền chí gian khổ bao đời, bao kiếp mới tiến được tới hiện kiếp hôm nay vẫn còn duyên lành, hạnh ngộ Thầy hạnh ngộ Chân Pháp và tiếp tục con đường tu hành chơn chánh.

Vài hàng chân thành phân giải theo sự hiểu biết qua bao năm nghiên cứu và tu tập, nếu có điều gì chưa sáng tỏ, kính xin quý huynh tỷ vui lòng chỉ bảo thêm – Và nếu lời thành lễ thật này có vô tình làm phật ý ai đó thì cũng xin từ bi hỷ xả bỏ qua cho, tất cả chẳng qua cũng vì muốn xây dựng PLVVKHHBPP, xây dựng Tình Thương và Đạo Đức của Cha Mẹ và Tổ Thầy đã truyền dạy.

Kính chúc tất cả luôn khỏe và vui tiến.

Thân kính,
TP.HCM, ngày 28/04/1998
Mai Văn Chát.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TY, ngày 1/1997

Con thành tâm kính bái Thầy. Thưa Thầy, con tên C. T. M. , quê con ở trung du miền Bắc. Con vào Nam bộ năm 1991. Hiện nay con đang ở Sài Gòn. Thưa Thầy, đầu năm 1992, con được chị gái con và bà B. hướng dẫn cho con tu theo PLVV của Thầy.

Trong tu hành con hết sức cố gắng, con thấy con tiến bộ: con bỏ nhiều tính nóng, hờn giận, và tính đau khổ một mình. Còn về sức khỏe thì con chưa được bao nhiêu. Thưa Thầy, nghe băng của Thầy đã bao nhiêu lần con khóc. Con ước ao xin ơn Trên ban sức khỏe cho Thầy, để một lúc nào đó đất nước thanh bình, Thầy về nước cho con được gặp Thầy.

Thưa Thầy con rất tin tưởng vào PLVVKHHBPP mà Thầy chỉ dạy, con còn có một điều xin Thầy chỉ dạy cho con : Thưa Thầy con nghe nói tu hành mà không đủ máu huyết thì khó thành đạt. Thưa Thầy, có lúc con cũng bị quan nhưng con vẫn cố gắng và hy vọng tin tưởng một lúc nào đó con được vượt lên.

Kính xin Thầy chỉ dạy cho con những gì con còn sai lầm trong đạo pháp. Thưa Thầy, lần đầu tiên con viết thư kính thăm Thầy, con còn ngu si mê muội, và mấy hôm nay con lại bị đau nữa, thư con có điều gì sai trái, con xin Thầy tha thứ cho con và dạy bảo con để con tu sửa lỗi lầm.

Con kính chúc Thầy luôn luôn mạnh khỏe để dìu dắt chúng con thoát vòng bể khổ lên bờ bến giác.

Kính bái,
Con C. T. M.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 8/5/98

T. M. ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1/1997 được biết tâm hồn của con chưa yên vì ngoại cảnh lôi cuốn quá nhiều khó tu khó hành. Người tu PLVVKHHBPP, cần niệm Phật tự chinh đốn tâm thức của chính mình, nhiên hậu mới dứt khoát tu tiến, hòa hợp cùng luồng diễn cái của cả càn khôn vũ trụ. Bệnh do tánh sanh, tướng do tâm phát. Nếu con chịu thực hành đứng đắn, sẽ được cải sửa tâm thức của chính con, hướng về sự thanh nhẹ của Trời Phật mà tu. Tu là phải học từ bi và thực hiện từ bi, tự khai mở tâm thức, nhین nhục tối đa, siêng năng niệm Phật và hành pháp. Khóc là giải trược từ tâm mà ra, khai minh tâm thức qua sự dày công hành pháp, giải tỏa mọi sự phiền não không cần thiết và thực sự cần thiết thì tâm thân sẽ được bình an. Con có duyên lành do Trời Đất ân ban, con mới được làm chủ một thể xác tức là tiểu thiên địa do tứ giả: nước lửa gió đất hợp thành. Bên trong có ngũ tạng, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, thần kinh từ khối óc cho đến cơ tạng chẳng chít và rất có trật tự, liên hệ cùng Trời Đất. Ai ai cũng muốn sống vui và hòa hợp với các giới linh động tâm giao của Trời Phật.

Người thực hành PLVVKHHBPP sẽ sống trong một cuộc sống tràn đầy ý nghĩa hóa hóa sanh sanh của Trời Đất. Cần học nhین nhục và cần mẫn nhiên hậu mới đạt đến tâm siêu giác, chuyển chạy từ trung tìm bộ đầu, hòa hợp với thanh quang của Trời Phật mà tiến hóa. Hồn là chủ của thể xác, lúc nào cũng thực hành trong xây dựng, bằng lòng xây dựng thì sẽ tự vượt tầm ô trược và đau khổ. Biết được xác thân này là một tài sản của Thượng Đế đã ân ban hình thành, đi đứng ngồi nằm và suy tư đều là tự động. Hấp thụ nguyên khí của Trời Đất mà sống, tràn đầy sự năng nưi và xây dựng của Trời Phật, lúc

nào cũng tận độ và diu tiến tâm linh. Con vẫn còn may mắn được hiểu và hành PLVVKHHBPP thì nên hành đúng và tự khai thác lấy chính con, thì con sẽ đạt pháp, vui với Trời Phật mà tiến hóa, tự buông bỏ sự lo âu và tranh chấp vô lý, nhưng chỉ biết sửa mình để cho phần hồn có cơ hội tiến hóa mà thôi. Trì tâm niệm Phật theo băng giảng của Thầy, thì

con sẽ mạnh từ tâm lẫn thân. Tu để tự đạt và tu để hành triển chứ không phải tu để cầu xin và tự hại. Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Hawaii, ngày 3 tháng 1 năm 1988

NHẤN HÒA

Nhấn hòa thật sự hồi sinh
Nhấn hòa thật sự chơn tình quang khai
Nhấn hòa tiến hóa hoài hoài
Nhấn hòa thanh tịnh mở hai đạo đời
Nhấn hòa tiến hóa hợp thời
Nhấn hòa phá chấp lập đời tân dân
Nhấn hòa thiên hạ rất cần
Nhấn hòa giải tiến góp phần dựng xây
Nhấn hòa cảm thức thân này
Nhấn hòa yêu quý vui vầy cảm giao
Nhấn hòa quy hội muôn màu
Nhấn hòa ổn định đổi trao tình Trời
Nhấn hòa ổn định tâm lời
Nhấn hòa học hỏi hợp thời thăng hoa
Nhấn hòa cảm thức tình Cha
Nhấn hòa khai triển chan hòa tình thương
Nhấn hòa thực hiện gieo gương
Nhấn hòa quy hội tình thương đạo đời
Nhấn hòa chẳng lăm lý lời
Nhấn hòa thực hiện đạo đời trong tâm
Nhấn hòa minh cảm mừng thầm
Nhấn hòa thanh tịnh tự thắm tiến tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Sáu

THÁNH ĐẢN VƯƠNG MẪU, NHÂN GIAN HỘI HỢP MỪNG TUỔI THỌ

NGÀY LÀNH PHỔ ĐỘ, ĐỊA NGỤC THIỆN HỒN HƯỞNG TỰ DO

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 19 tháng 7 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Quý môn đại khai đăng phổ độ
Trung nguyên khai tán hồn bất cô
Vu Lan Bốn hội xứ xứ hữu
Kính sám tế điển bạt khổ đồ.*

Dịch

Mở cửa âm ti độ quỷ hồn
Mừng rằng tháng bảy hết cô đơn
Vu Lan lễ lớn nơi nơi có
Sám hối nguyện cầu sạch khổ oan.

Tế Phạt: Thời gian quá mau, chớp mắt trò ngoan đã công phu công quả tại Thánh Hiền Đường được sáu năm rồi, trong sáu năm qua đó, giữa trạng hưởng nửa Thánh nửa phàm, trò đã hi sinh phục vụ quá nhiều, có thể nói là tinh thần đó rất đáng khen ngợi. Nhìn lại các bạn đạo hiện nay, không phải là thiếu đức tin song vì sức không đủ nên thường thường công phu công quả được khoảng nửa năm đành phải tạm ngưng, do đó ta rất đổi buồn lòng, cũng có thể bởi đạo khó hành khiến người đời sinh nản chí.

Thái Sinh: Thưa ân sư vì vậy mà sách có câu: “Đạo lớn bao la, cửa Thánh chật hẹp” (*Đại đạo khoan hoạt, Thánh môn lộ trách*).

Tế Phạt: Đúng lắm, song bữa nay khoan bàn chuyện đó, trò ngoan có rõ tháng này gặp lễ lớn nào không?

Thái Sinh: Thưa lễ rằm tháng bảy.

Tế Phạt: Đúng rồi, hằng năm cứ tới ngày này mỗi nhà đều vô cùng bận rộn, các cửa tiệm buôn nhờ vậy mà phát tài, sự phổ độ đã tạo thành cảnh náo nhiệt này thì há chẳng vui lắm sao. Chắc chắn cả hai cõi âm dương đều vậy cả.

Thái Sinh: Thưa ân sư dạy không đúng, con không tin người trần cũng muốn phổ độ.

Tế Phạt: Ha ha, hồn cõi âm thưởng thức hương vị, người cõi trần ăn các thức sau khi cúng lễ há chẳng phải cả hai cõi đều độ sao?

Thái Sinh: A, nguyên nhân là như vậy, trong tháng bảy này tin rằng miệng phúc chúng sinh đều no nê.

Tế Phạt: Tháng này là đại lễ phổ độ, tuy cửa quỷ mở lớn song những âm hồn bị tội nặng ở địa ngục vẫn chẳng được phép trở lại dương gian hưởng lộc. Còn ngoài ra rất nhiều hồn quỷ được lên cõi trần hưởng phước.

Thái Sinh: Thưa ân sư, bữa nay là ngày rằm tháng bảy có thể phỏng vấn một số hồn được không?

Tế Phạt: Được, rằm tháng bảy này khắp nơi tổ chức lễ lớn, ngoài ra cũng là ngày thánh đản của đức Vương Mẫu Nương Nương, do đó thầy nhân cơ hội này hướng dẫn trò ngoan tới cung Vương Mẫu phỏng vấn một số cô hồn.

Thái Sinh: Đa tạ ân sư, quả là không cầu mà được.

Tế Phạt: Mau lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư khởi hành.

(còn tiếp)

